

pokračovanie z titulnej strany

ná uviesť si, že sme ľudské bytosti, že sme Božie deti. Páči sa mi definovať túto moc komunikácie ako „blízkosť“. Keď v komunikácii prevažuje cieľ privádzať na konzumu a manipulovať ľuďmi, stojíme pred násilnou agresiou podobne ako človek v podobenstve, ktorého prepadli zbojníci a ktorého nechali pri ceste. Levita a kňaz v ňom nevidia svojho blížneho, ale cudzinca, od ktorého je lepšie udržať si odstup. V tom čase ich obmedzovali pravidlá rituálnej čistoty. Dnes sme v nebezpečenstve, že niektoré médiá nás podmieňujú do tej miery, že nás privádzajú k ignorovaniu reálneho blížneho. Nestačí prechádzať po digitálnych „cestách“, teda jednoducho byť pripojení: je potrebné, aby pripojenie bolo sprevádzané skutočným stretnutím. Nemôžeme žiť sami, uzavretí v nás samých. Potrebujeme milovať a byť milovaní. Potrebujeme nehu. Nie komunikáčne stratégie garantujú krásu, dobro a pravdivosť komunikácie. Preto ani svetu médií nesmie byť cudzia starosť o ľudstvo; aj tento svet je povolaný vyjadrovať nehu. Digitálna sieť môže byť miestom bohatým na ľudskosť; nielen sieťou drôtov, ale sieťou osôb. Neutralita médií je len zdanlivá: iba ten, kto komunikuje, dávajúc do hry samého seba, môže predstavovať vzťahný bod. Osobné zaangažovanie sa je samotným koreňom vierohodnosti komunikátora. Práve preto aj kresťanské svedectvo – vďaka tejto sieti – môže dosiahnuť aj na periférie existencie. Často to opakujem: medzi Cirkvou, ktorá je vytláčaná na perifériu, no vydáva sa na cesty, a Cirkvou, ktorá trpí prílišným sústredzením sa na seba, bezpochyby dávam prednosť tej prvej. A ide tu o cesty sveta, kde žijú ľudia, kde ich možno efektívne i afektívne stretnúť. Medzi týmito cestami sú aj digitálne cesty, preplnené často zranenými ľuďmi: mužmi a ženami, ktorí hľadajú spásu a nádej. Aj vďaka sieti kresťanské posolstvo môže cestovať „**až po samý kraj zeme**“ (Sk 1, 8). Otvoriť brány kostolov znamená otvoriť ich aj digitálnemu prostrediu; jednak preto, aby ľudia mohli vstúpiť, nech už sa nachádzajú v akýchkoľvek životných podmienkach, jednak preto, aby evanjelium mohlo prekročiť prah chrámu a vyjsť v ústrety všetkým. Sme povolaní vydávať svedectvo o Cirkvi, ktorá má byť domovom všetkých. Sme schopní takto komunikovať o tvári Cirkvi? Komunikácia prispieva k formo-

vaniu misionárskeho povolania celej Cirkvi a spoločenské siete sú dnes jedným z miest, kde toto povolanie treba žiť, aby sme pomohli objaviť krásu viery, krásu stretnutia s Kristom. Aj v kontexte komunikácie je dobré, ak Cirkev dokáže priniesť, zohriať a zapáliť srdcia. Kresťanské svedectvo sa nevydáva tým, že niekoho bombardujeme náboženskými posolstvami, ale naším „rozhodnutím byť tu pre druhých, ochotou nechať sa trpezlivo a s rešpektom vťahnuť do ich otázok a pochybností, do ich hľadania pravdy a zmyslu ľudskej existencie“ (Benedikt XVI., Posolstvo k 47. svetovému dňu spoločenských komunikačných prostriedkov, 2013). Spomeňme si na rozprávanie o emauzských učeníkoch. Treba sa vedieť zapojiť do dialógu s mužmi a ženami dneška, aby sme porozumeli ich očakávaniam, pochybnostiam i nádejam a ponúkli im evanjelium, teda Ježiša Krista, Boha, ktorý sa stal človekom, zomrel a vstal z mŕtvych, aby nás oslobodil od hriechu a smrti. Táto výzva si vyžaduje hĺbku, pozornosť voči životu a duchovnú citlivosť. Viest dialóg znamená byť presvedčený o tom, že druhý nám môže niečo užitočné povedať, dať priestor jeho pohľadu, jeho návrhom. Viest dialóg znamená vzdať sa svojich vlastných myšlienok a tradícií, ale vzdať sa nároku, že sú jediné a absolútne. Nech nás pritom vedie obraz milosrdného Samaritána, ktorý obväzuje rany zbitého človeka a leje na ne olej i víno. Naša komunikácia nech je tým voňavým olejom na bolesť a dobrým vínom pre radosť. Nech nevyžaruje svetlo vďaka špeciálnym trikom a efektom, ale vďaka našej schopnosti stávať sa blížnymi tým zraneným, ktorých s láskou a nežnosťou stretáme na našej ceste. Nemajte strach stať sa občanmi digitálneho sveta. Prítomnosť Cirkvi vo svete komunikácie a pozornosť, ktorú mu venuje, je dôležitá, aby mohla viesť dialóg s dnešnými ľuďmi a privádzať ich k stretnutiu s Kristom: Cirkev, ktorá je sprievodkyňou na ceste životom, dokáže po tejto ceste kráčať so všetkými. V tomto kontexte je komunikačná a informačná revolúcia veľkou a strhujúcou výzvou, ktorá si vyžaduje čerstvú energiu a novú predstavivosť, aby sme iným odovzdávali krásu Boha.

Vo Vatikáne 24. januára 2014, na spomienku svätého Františka Saleského

pápež František

Farská Rodina

Pre vnútornú potrebu farnosti Spišská Belá
dobrovoľný príspevok 0,10 €

Veľkonočné obdobie

1. jún 2014 - 23/2014

POSOLSTVO SVÄTÉHO OTCA K 48. SVETOVÉMU DŇU SPOLOČENSKÝCH KOMUNIKAČNÝCH PROSTRIEDKOV

Drahí bratia a sestry,
V tomto svete nám médiá môžu pomáhať, aby sme sa cítili jedni voči druhým bližšími; aby sme znovu nadobudli zmysel pre jednotu ľudskej rodiny, ktorý uvedie do pohybu solidaritu a seriózne úsilie o dôstojnejší život. Dobrá komunikácia nám pomáha, aby sme si boli bližší a aby sme sa medzi sebou lepšie spoznali; aby sme boli viac zjednotení. Múry, ktoré nás rozdeľujú, môžu byť prekonané iba vtedy, keď sme pripravení počúvať sa a učiť sa jedni od druhých. Potrebujeme zosúladiť naše rozdiely prostredníctvom takého dialógu, ktorý nám umožní rásť v porozumení a úcte. Kultúra stretnutia si vyžaduje, aby sme boli disponovaní nielen dávať, ale aj prijímať od druhých. Média nám môžu v tomto pomôcť zvlášť dnes, keď siete ľudskej komunikácie dosiahli neslýchaný pokrok. Zvlášť internet je schopný ponúknuť väčšie možnosti stretnutia i solidarity medzi všetkými a to je dobré, je to Boží dar. Jestvujú však aj problematické aspekty: rýchlosť šírenia informácií prevyšuje našu schopnosť uvažovania i úsudku a neumožňuje vyváženú i pravdivú formu sebavyjadrenia. Rozličnosť vyjadrených názorov sa môže vnímať ako bohatstvo, ale je aj možné uzatvoriť sa do sféry informácií, ktoré zodpovedajú iba našim očakávaniam a našim predstavám alebo aj určitým politickým a ekonomickým záujmom. Komunikačné prostredie nám môže pomôcť rásť alebo, naopak, môže nás dezorientovať. Túžba po digitálnom spojení sa môže skončiť tak, že nás izoluje od nášho blížneho; od tých, ktorí sú nám najbližší. A nesmieme zabúdať na tých, ktorým hrozí, že zostanú vylúčení, pretože z rôznych dôvodov nemajú prístup k spoločenským komunikačným prostriedkom. Tieto obmedzenia sú reálne, avšak neospravedlňujú odmietanie spoločenských komunikačných prostriedkov. Skôr nám pripomínajú, že komunikácia je napokon viac ľudskou než

technologickou vymoženosťou. Čo nám teda v digitálnom prostredí pomáha, aby sme rástli v ľudskosti a vzájomnom porozumení? Musíme napríklad znovu získať určitý zmysel pre spoločnosť a pokoj. To si vyžaduje čas a schopnosť vytvoriť ticho na počúvanie. Taktiež potrebujeme byť trpezliví, ak chceme pochopiť tých, ktorí sú iní ako my: človek sa naplno vyjadriť nie vtedy, keď je jednoducho tolerovaný, ale keď vie, že je naozaj prijatý. Ak naozaj túžime počúvať iných, potom sa naučíme pozeráť na svet inými očami a oceniť ľudskú skúsenosť, ktorá sa prejavuje v rozličných kultúrach a tradíciách. No dokážeme aj lepšie oceniť veľké hodnoty inšpirované kresťanstvom, napríklad koncepciu človeka ako osoby, manželstvo a rodinu, rozdiel medzi náboženskou a politickou sférou, princípy solidarity i subsidiarity a iné. Ako potom môže byť komunikácia v službe autentickej kultúry stretnutia? A čo pre nás, Pánových učeníkov, znamená podľa evanjelia stretnúť človeka? Ako napriek všetkým našim obmedzeniam a hriechom je možné byť naozaj jedni voči druhým blízky? Tieto otázky možno zhrnúť do otázky, ktorou sa jedného dňa zákonník, teda komunikátor, obrátil na Ježiša: „A kto je môj blízky?“ (Lk 10, 29). Táto otázka nám pomáha pochopiť komunikáciu cez pojem blízkosti. Mohli by sme ju preložiť takto: ako sa prejavuje „blízkosť“ pri používaní prostriedkov komunikácie a v novom prostredí vytvorenom digitálnymi technológiami? Odpoveď nachádzam v podobenstve o milosrdnom Samaritánovi, ktoré je aj podobenstvom o komunikátorovi. Kto totiž komunikuje, stáva sa blízky čí blížnym. A milosrdný Samaritán sa nielen stáva blížnym, ale ujíma sa človeka, ktorého vidí polomŕtveho na okraji cesty. Ježiš obracia perspektívu: nejde o to, aby sme spoznali druhého ako mne podobného, ale o moju schopnosť stať sa podobným tomu druhému. Komunikovať teda zname-

pokračovanie na strane 2.

Farská rodina vychádza s týždňovou pravidelnosťou, pre vnútornú potrebu farnosti Spišská Belá.

Redakčná rada: Jaroslav Bachleda, Peter Petrek O2: 0905 694 717,

Karol Krížian O2: 0904 985 308, Michal Holík O2: 0918 819 445,

www.rkfarnost.spisskabel.sk

Farské oznamy na nasledujúci týždeň

1. **Darovali na kostol v Sp. Belej:** z krstu Simony Fidermak 50€, z pohrebu Anny Kostkovej 30€. **Pán Boh zaplať.**
2. **Pri príležitosti 48. Svetového dňa spoločenských komunikačných prostriedkov je v nedeľu 1.6.2014 zbierka na katolícke masmédiá.** Svoj dobrovoľný milodar vložte do pokladničky v kostole určenej na tento účel.
3. **Stretnutie ružencového bratstva bude v nedeľu 1.6.2014 o 15.00h vo farskom kostole.**
4. **V pondelok 2.6.2014 večer o 17.00h pozývame na pracovné stretnutie do sály farského úradu všetkých členov hospodárskej a pastoračnej rady.**
5. **V týždni je prvý piatok v mesiaci, spovedať budeme** vždy polhodiny pred sv. omšou okrem toho vo farskom kostole vo štvrtok a piatok aj od 15.00 – 16.30h. V Krížovej Vsi v stredu a v Strážkach vo štvrtok od 16.45h do sv. omše.
6. **Letné kántrové dni sú v stredu, piatok a v sobotu.** Závazný je jeden deň. Obsah letných kántrových dní sú prosby za jednotu kresťanov alebo o duchovné povolania.
7. **O pomoc pri upratovaní farského kostola v piatok po 1.sv. prijímaním prosíme rodičov prvoprijímajúcich deti (škola Petzvalová).**
8. **Počas mesiaca jún sa budeme spoločne modliť Litánie k Božskému srdcu v kostole.** Modlitba začne 15 min pred večernou sv. omšou. (podobne ako Májové pobožnosti.)
9. **Deti, ktoré sa prídu pomodliť Litánie k Božskému srdcu, po skončení sv. omše dostanú nálepku.** Budeme skladať oltár Božského srdca.
10. **Deti, ktoré zbierali nálepky za Májové pobožnosti, nech ich donesú na detskú sv. omšu v stredu a vo štvrtok.**

OHLÁŠKY: Sviatosť manželstva si chcú vyslúžiť:

Pavol Venglár, syn Jána a Janky r. Gemzovej, býv. v Sp. Belej
a **Zuzana Olejárová**, dcéra Jozefa a Márie r. Molitorisovej, býv. v Spišskej Sobote.

Martin Hohol, syn Štefana a † Margity r. Bičušovej, býv. v Sp. Belej
a **Ľudmila Čepiášková**, dcéra Jozefa a Anny r. Strakulovej, býv. v Toporci.

Ján 17, 1-10

Keď to Ježiš povedal, pozdvihol oči k nebu a hovoril: „Otče, nadišla hodina: Osláv svojho Syna, aby Syn oslávil teba, tak ako si mu dal moc nad každým telom, aby všetko, čo si dal ty jemu, im darovalo večný život. A večný život je v tom, aby poznali teba, jediného pravého Boha, a toho, ktorého si poslal, Ježiša Krista. Ja som ťa oslávil na zemi: dokončil som dielo, ktoré si mi dal vykonať. A teraz ty, Otče, osláv mňa pri sebe slávou, ktorú som mal u teba skôr, ako bol svet. Zjavil som tvoje meno ľuďom, ktorých si mi dal zo sveta. Tvoji boli a dal si ich mne a oni zachovali tvoje slovo. Teraz poznali, že všetko, čo si mi dal, je od teba, lebo slová, ktoré si ty dal mne, ja som dal im. A oni ich prijali a naozaj spoznali, že som vyšiel od teba, a uverili, že si ma ty poslal. Za nich prosím. Neprosím za svet, ale za tých, ktorých si mi dal, lebo sú tvoji. A všetko, čo je moje, je tvoje...”

Jn 17, 1-10

Ježiš celým svojím životom oslavoval Otca. Všetko čo hovoril a robil slúžilo na jeho slávu. A dnes sa modlí za nás všetkých, ktorí sme prijali jeho slovo a spôsob jeho života, ktorý nám ukázal.
Je to pre mňa veľmi povzbudivé, že patrím do rúk samého Boha. Ježiš sa za mňa neustále prihovára u Otca a keď sa stane, že nevládzem niesť svoje ťažkosti, pomáha mi, keď padnem, on ma dvíha, keď ma všetci opúšťajú, on ma nikdy neopustí, položí mi ruku na rameno, pritúli si ma a veľkou láskou i pokojom hovorí: Som pri tebe! Neboj sa! Ja ti pomôžem! Slobodne sa môžem rozhodnúť, či prijmem túto ponúkanú nádej zo strany Boha alebo ju odmietnem. Keď pocítim ťažkosť, hneď sa opriem o Ježiša. Pane ďakujem ti že si ma utovril tak zázračne.

Zamyslenie na siedmu veľkonočnú nedeľu

LITURGICKÝ PREHĽAD			Spišská Belá	Strážky	Krížová Ves
NE	1.6.	SIEDMA VEĽKONOČNÁ NEDEĽA 10.30 SP. BELÁ 1. SV. PRIJÍMANIE 48. SVETOVÝ DEŇ SPOLOČENSKÝCH KOMUNIKAČNÝCH PROSTRIEDKOV	7:30 9:00 10:30 18:30	9:00	10:30 11:00K
PO	2.6.	Féria	18:30		17:30
UT	3.6.	Sv. Karola Lwangu a spol. muž., spomienka	18:30	17:30	17:30 K
ST	4.6.	Féria	6:30 17:30		17:30
ŠT	5.6.	Sv. Bonifáca, bisk. a muž., spomienka	15:00+ 17:45R 18:30	17:30	17:30
PI	6.6.	Féria Prvý piatok v mesiaci	6:30 18:30	17:30	7:00K 17:30
SO	7.6.	Féria Večerná sv. omša z nasled. nedele	7:30 F 18:30		17:30 19:00K
NE	8.6.	NEDEĽA ZOSLANIA DUCHA SVÄTÉHO SLÁVNOST	7:30 9:00 10:30 18:30	9:00	10:30

+ adorácia K - Kolónia R - sv. ruženec F - Fatimská pobožnosť

ÚMYSLY SVÄTÝCH OMŠÍ

	SPIŠSKÁ BELÁ:	STRÁŽKY:	KRÍŽOVÁ VES:
Ne	7.30 Alfonz, Anna s rod. zdr. a B.pož. 9.00 Anna Krigovská 90.nar. 10.30 1. sv. prijímanie 18.30 † Petra Krempaská	Amália Galliková, 75r., zdr. a B. pož.	B. pomoc pre Margitu Žoldákovú s rod.
Po	† Ladislav Fudaly 5.výr. a ost. †z rod.		† Ján a Katarína Pirožek
Ut	† Ivan Andráš 10.výr.		
St	6.30 Ján zdr. a B. pož. 17.30 † Michal 10.výr. a Anna		František s rod., B. pomoc a zdr.
Št	Anton a Magdaléna Hatala 35.výr.sob.	† Michal, Helena	† Mária Krempaská
Pi	6.30 † Slavo Ovčarik 18.30 † Jozef 10. výr.,Anna,Peter Vaško	† Alžbeta Fidriková	† Katarína Pavličková
So	18.30 † Pavol, Katarína, Jozef Dlubač		† Katarína Grotkovská
Ne	7.30 Vladimír Lopatovský 40r.,zdr.B.p 9.00 Stanislav Pisarčík 65 r. 10.30 Zdr. a B.pož. v rod. Ondreja Šmijovského 18.30 † Jakub Krempaský	Na úmysel kňaza	Na úmysel kňaza